

РЕШЕНИЕ

№ 8133

гр. София, 10.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **12093** по описа за **2024** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. Б. П., като пълномощник на началник сектор при ОПП - Столична Дирекция на вътрешните работи (СДВР), срещу Решение № 3275 от 10.07.2023г. постановено по нахд № 6878/2023 г. по описа на СРС, 116-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-4332-003687/14.03.2023г., издадено от началник-сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на А. И. Х. с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400 лева по чл. 638, ал. 3 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Според касатора въззивният съд превратно е възприел иначе правилно установената фактическа обстановка и е направил погрешни изводи. Според жалбоподателя договорът за застраховка е сключен след полицейската проверка, за да се избегне административно наказателна отговорност като в случая не се установяват смекчаващи вината обстоятелства, които да обосноват приложението на чл.28 от ЗАНН. По същество от съда се иска да отмени оспорваното решение и да потвърди процесното наказателно постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Депозирани са писмени бележки със становиещ по същество на спора.

Ответникът – А. И. Х., редовно призван, се явява лично и моли съда да потвърди решението на Софийски районен съд.

Представителят на СГП – прокурор В., моли съда да уважи подадената касационна жалба.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е приел за установено от фактическа страна, че лек автомобил СААБ 9 3 с [рег.номер на МПС] не бил собственост на А. И. Х., но същият го управлявал и ползвал често. Към ранните сутрешни часове на 06.02.2023г. същият нямал сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. На 06.02.2023 г. около 09:26 часа А. Х. посетил офис на застрахователния брокер „ЕС ДИ АЙ ГРУП“ и сключил за посочения автомобил задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ в застрахователна компания БУЛ ИНС АД. Била издадена полица BG/02/123000432352 на същата дата в 09.26 часа, необходимия брой стикери, като обаче застрахователят бил заложил в електронната си система активиране на застраховката с един час по-късно от датата на издаване, за да се избегнат застрахователни измами. Поради това полицата влизала в сила в 10:26 часа.

Въпреки това Х. се качил в лекия автомобил веднага след сключване на задължителната застраховка и започнал да го управлява.

На същата дата в 10:18 часа Х. управлявал лекия автомобил СААБ 9 3 с рег.номер ОВ3849ВТ в [населено място] по бул.Б. шосе с посока на движение от ул.Източна Тангента към бул.В. В. когато бил спрян за проверка от С. Б. - младши автоконтрольор в ОПП СДВР. В хода на проверката било установено, че водачът управлява МПС без да има влязла в сила задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите. Х. представил сключената по-рано полица за задължителна застраховка ГО на автомобилистите, но същата все още не била влязла в сила, поради което му бил съставен АУАН за нарушение на чл. 638, ал. 3 от КЗ. Х. не изложил писмени възражения срещу акта. Такива не са подадени и в срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН.

При пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 14.03.2023 г. било издадено атакуваното наказателно постановление от началник на сектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР с което на основание чл. 638, ал. 3 от КЗ на Х. е наложена глоба в размер на 400 лева. При описанието на нарушението в НП от правна страна било записано, че лицето, като неособственик на автомобила го управлява, като за него няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите".

Районният съд е приел, че процесният АУАН и обжалваното наказателно постановление са издадени от материално компетентни лица, като нарушението е описано ясно и точно, фактите са отразени коректно, нарушението и извършителят са

безспорно установени. За да отмени обжалвания акт съдът е приел, че случаят се явява маловажен като е обосновал извода си с факта, че макар и към момента на проверката застраховката да не е била влязла в сила, същата вече е била сключена и заплатена, а нарушението е извършено осем минути преди полицата да влезе в сила, което рефлектира върху обществената опасност на процесното административно нарушение и неправилно АНО не го е отчел.

При тези мотиви районният съд е отменил обжалваното НП и с решението си е предупредил А. И. Х., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Прилагайки нормата на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, отменяйки обжалваното наказателно постановление и предупреждавайки нарушителя, районният съд е постановил обосновано и законосъобразно решение. Наведените в касационната жалба доводи за неправилност на решението са неоснователни. Районният съд е изложил мотиви за законосъобразността на процедурата по съставянето на НП за констатираното административно нарушение. Изложил е подробна аргументация относно приложението на чл. 28 от ЗАНН с оглед спецификата на конкретния случай, предвид събраните доказателства.

Относно наведените в жалбата оплаквания за неправилно приложение на материалния закон от страна на първоинстанционния съд, от доказателствата по делото безспорно се установява, че полицата е била заплатена преди извършване на процесната проверка, а не след нея както твърди касатора, поради което и твърдението, че същата е сключена единствено с цел избягване на административнонаказателната отговорност се явява голословно и несъстоятелно. Установено е също, че Х. не е управлявал ежедневно процесното МПС, както и че е положил грижа да го приведе в съответствие със законовите изисквания. Действително, както и районният съд е отбелязал водачът и ползвател на автомобила е бил длъжен и е могъл да узнае, че застраховката, макар и сключена, все още не е била влязла в сила, обстоятелство, което е посочено в самата полица, но това не обуславя с достатъчна степен необходимостта от прилагане тежестта на закона в степен за обичайно установено като процесното нарушение. Ето защо, правилни и обосновани са изводите на районния съд, че настоящият случай представлява типичен маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Съгласно нормата на чл. 638, ал. 3 от КЗ, лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лева. С нормата на § 1, ал. 1, т. 4 от ДР на ЗАНН (ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), е дефинирано понятието "Маловажен случай" като такъв, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. От изключително значение е преценката за степента на обществената опасност на всяко от нарушенията и дали налагането на административни наказания за такива, които са с ниска степен на обществена

опасност би допринесло за осъществяване целите на чл. 12 от ЗАНН. В процесния случай извършването на нарушението е за първи път, отличава се с по - ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на соченото нарушение, което обуславя приложението на чл. 28 от ЗАНН и е валидно правно основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност. Поради това съдът счита, че целите на чл. 12 от ЗАНН биха били постигнати и чрез процедурата по чл. 28 от същия закон.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно, и като такова следва да се остави в сила, а касационната жалба оставена без уважение.

Разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН предвижда, че в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. С оглед изхода на спора такива се следват на ответника по касацията, но предвид липсата на отправено в този смисъл искане, съдът не следва да присъди такива.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. -град, XXV Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3275 от 10.07.2023г. постановено по нахд № 6878/2023 г. по описа на СРС, 116-ти състав.

Решението е окончателно.